

פרוטוקול מס' 2/ב

מישיבת ועדה הכספיים
שהתקיימה ביום ג' ט"ז בחשוון תשי"ג (4.11.52)
בשעה 8.30

נדבכים:

- י. גורדי - יו"ר
- ח. אריאב
- י. בדר
- פ. ברנשטיין
- א.ס. גניחובסקי
- ש. דיין
- א. הרצפלד
- י. פורדר
- א. ציזלינג
- ט. קלמר
- ז. שפר
- ק. לוז

מונחים:

- מר זבגי - המסנה למנהל של משרד האוצר.
- מר גלאס - היועץ המשפטי
- מר קיטרון - מטעם משרד המשפטים

- ש. בזק - מזכיר הוועדה.
- ש. ספיבק - מטעם האוצר.

סדר היום:

- א. שאילתות.
- ב. משכורת השופטים
- ג. פקודת תעריף הפנס והפניטורין.
- ד. חלוקת הדזרבה.
- ה. העלאה בתקציב הכנסת
- ו. שונות.

אני פותח את הישיבה.

היו"ר י. גורדי:

א. שאילתות

היו"ר י. גורני:
מר רוקח מבקש במכתבו אלי להעמיד על סדר-
יופה של הועדה את שאלת תשלום שכר-דירה לגבי
בניינים הנמצאים במסכות המפקח על נכסי המדינה והיו בעבר רכוש של ממשלת
המנדט, ואשר שימשו למטרת בתי-ספר.

י. רוקח:
המסלה המנדטורית בנתה בתי-ספר ביפו, וכאשר
אנו קבלנו את יפו, קבלנו גם את בתי הספר
האלה. המפקח על נכסי המדינה תובע מאתנו שכר דירה רגיל בעד הבניינים האלה,
ואני חושב שזה בהחלט לא צודק. פניתי בענין זה למפקח על נכסי המדינה, וגם
הוא יעץ לי לפנות לוועדת הכספים.

היו"ר י. גורני:
אנו נעביר את השאלתה הזו לשר האוצר.

ז. שפר:
אני יודע שהבנק לחקלאות, כשהוא מקבל בקשה
להלוואה, מציג תנאים כאלה לבחונות, אשר מוכרחים
לקצץ באפשרויות האשראי של הקלינטים שלו, וברצוני לקבל הסבר ופרטים בענין
זה.

היו"ר י. גורני:
אנו נעביר את השאלה לשר האוצר ולשר החקלאות
כאחד.

מר לוז הגיש לי שאילתה בקשר לכלים לשימוש עצמי,
הפטורים מס, לפי חוק הארנונה, וגם זה יעבור לאוצר.

ס. קלטר:
ברצוני לדעת, האם ישנה החלטה לגבות מס פותרות
מדלתות פנימיות של דירות?

י. רוקח:
ברצוני לעורר את שאלת תשלום הארנונה בעד מפעלי
מים עירוניים, שהם חלק מן המסק העירוני. יש
צורך לבדוק את הדבר, וברצוני לדעת מי מחליט על כך.

א. ציזלינג:
אני מבקש לברר את ענין איסות הנזקים. הפרוצדורה
הקיימת היום אינה יכולה להימשך, כי אינה
הגיונית כלל, ואני חושב שיש צורך לברר את הענין.

היו"ר י. גורני:
לפני שנעבור לסדר-היום, ברצוני לקרוא בפני חברי
הועדה את סכתבו של אלוף מז"ה, ראש אגף כוח
האדם, בעקבות הטיפול בהנחות מס-הכנסה, בו הוא מודה על כל המאמצים והעבודה
שהשקיעה הועדה בענין זה ומקווה לקשר נוסף ועבודה משותפת עם הועדה.
(קרא את המכתב).

ב. סיכומי ועדת המשנה בענין משכורת השופטים

היו"ר י. גורני:
אני מבקש מר לוז, יו"ר ועדת המשנה, להביא
לוועדה את סיכומי ועדת המשנה בענין משכורת
השופטים.

ס. לוז:
ועדת המשנה התאספה לישיבה בהרכב לא מלא. מששת
חבריה נוכחו רק שלושה: מר ציזלינג, מר לנדאו
ואנכיי; בעדו החברים: מר פורדר, מר אריאב ומר גניחובסקי. מנין שלושת החברים
שנוכחו בישיבה, לא חווה מר ציזלינג את דעתו לענין הנידון, באשר הוא מתנגד
לכך שמשכורת השופטים תכלול תוספת ייצוג, והוא היה מוכן להיכנס לדיון רק
אילו היתה מתקבלת החלטה על ביטול תוספת הייצוג. שני החברים הנותרים של הועדה,
מר לנדאו ואנכיי, בהתחשב עם התביעה הנמרצת של השופטים ועם סכתבו של שר
המשפטים, הסכמו להעלות המשכורת.

מסיכום נתקבלו שתי הצעות: א) להוסיף 20 ל"י למשכורת היסודי בכל הדרגות, פרט לשופטים העליונים. ב) להוסיף 10 ל"י לתוספת הייצוג. שתי ההצעות הן בעדן שוות מבחינה כספית ועובדות להצעות השופטים עצמם. אולם הם מבכרים 20 ל"י כהוספה למשכורת היסודית, באשר לפי זה תקבע גם הפנסיה.

אשר לקופת התגמולים, החלטנו כי דין השופטים כדין עובדי המדינה, וכאשר יוחלט על קופת תגמולים לעובדי המדינה, יוחלט גם על זו של השופטים.

אשר לנסיעות לבתי המשפט, ועדת המסנה לא נכנסה לפרטי הסכום, אם יהיה 5 או 10 ל"י, וגם לא לשאלת ארגון הנסיעות, אולם הוותה את דעתה, כי שופטים הזקוקים לנסיעה לבית המשפט, צריכים להסיעם על חשבון המדינה. על כל פנים ברור שהקצב ה אישית לשופט אינה יכולה לעלות על 10 ל"י.

בענין התוספת האקדמאית איבנו טעיעים להחליט כל החלטה, היות וברור שתוספת המשכורת לשופטים כוללת את התוספת האקדמאית.

היו"ר י. גורי:
ברצוני לומר שועדת הכספים קבעה את משכורת השופטים לפי דרגה מיוחדת, ללא קשר פורמלי לדרגת המשכורת של עובדי המדינה. לכן כל דיון על שנויים במשכורת השופטים יכול לבוא עפ"י דרישתם או עפ"י יזמת ועדת הכספים, אבל לא באספקט של שנויים שחלו במשכורתם של עובדי המדינה.

י. בדר:
אני מציע שנקבל את דרישת השופטים על העלאה במשכורת, כלומר העלאה שבין 20-36 ל"י, כדי לסיים פעם אחת ולתמיד את הפרשה הזו. אני חושב שאין זה לכבוד ועדת הכספים לעסוק בזה שוב ושוב, ובכל פעם לקבל תיקונים חדשים. אשר להוצאות הנסיעה, דעתי היא שעלינו להבדיל בין נסיעה מאורגנת לבין נסיעה אינדיבידואלית. אם זוהי נסיעה מאורגנת, הרי הסכום צריך להיכלל בתקציב משרד המשפטים, ואין עלינו לדון עליו, אבל אם זוהי נסיעה אינדיבידואלית, אני מסכים לכל סכום, אבל עומד בתוקף על כך שאין עלינו להיכנס לפרטים הקטנים של ארגון הנסיעה וכד'.

היו"ר י. גורי:
בטוח אני שחברי ועדת הכספים יסכימו אתי אם אומר, שלאחר התיקון האחרון היה יסוד חזק לחשוב שהשופטים קבלו את דרישותיהם, ואם הענין עלה מחדש על הפרק, הרי זה רק משום שהשופטים חזרו בהם פעמיים, ואין זאת אומרה שעלינו להיענות במאה אחוז לתביעותיהם. אשר להוצאות הנסיעה, עלינו לרשום לפנינו כי הקצבה לשופט יחיד אינה יכולה לעלות על 10 ל"י, ואשר לארגון הפנימי של הנסיעה, לו אין אנו אחראים.

ז. שפר:
לדעתי צריכה התוספת לחול על דמי הייצוג ולא על המשכורת היסודית; זו צריכה להיות תוספת מיוחדת, בהתחשב עם התפקיד המיוחד אותו מטלא השופט, אבל אין אנו צריכים להגדיל את משכורתו. מבחינה כספית אין בזה שום הבדל.

י. פורדר:
אני חושש במקצת להשפעת העאלה זו על כל המנגנון הממשלתי, ובוסף לזה ברצוני לציין כי אני מתפלא במקצת על השופטים העומדים על כל 5 ל"י. אני מציע לקבל את דרישתם המלאה, ולהודיע להם כי ועדת הכספים גמרה את הדיון בשאלה זו ולא תוסיף לדון בה.

א. ציזלינג:
איבני יכול להסכים בשום אופן לתוספת על דמי הייצוג, היות וזוהי עקיפת החוק בשטח תשלום מס ההכנסה, ואני חושב שאסור לנו להחליט על דבר כזה, וביחוד ביחס לשופטים.

היו"ר י. גורי:
השופטים מביאים נימוקים מספיקים בהחלט לכך שמשכורתם אינה מספיקה להם. ברצוני לקרוא בפני חברי הועדה את מכתבו של מר פנקס ז"ל, בשעה שהיה יו"ר ועדת הכספים בענין השופטים הדתיים. הוא כותב שם שדינם של שופטים דתיים הוא כדינם של שופטים חילוניים ולא יהיה

אני חושב שיש להציג גבול מסוים ביחס לדמי היצוג, ולפי דעתי כדאי להחליט על הגדלת משכורת היסוד, אם כי זה מכפיל את התוספת.

ק. לונד: להערוותיו של ד"ר פורדר עלי לומר, כי הממשלה עומדת להחליט על ביטול התוספת האקדמאית ביחס לעובדי המדינה, ועל כל זה מסיר את החשש ביחס לשופטים גם כן. לדבריו של ד"ר בדר עלי לומר, כי השופטים ערכו את תביעתם לפי חישובים של משכורת נטו, בעוד שאנו איננו יכולים לעמוד על בסיס זה.

אשר לשאלה של תוספת על משכורת היסוד או תוספת היצוג אני מציע להצביע קודם כל אם בכלל תינתן תוספת, ואם כן - על משכורת היסוד או תוספת היצוג.

ה ד ח ל ט
באופן עקרוני להוסיף סכום מסוים למשכורת השופטים. להוסיף לתוספת היצוג של השופטים 10 ל"י לחדש. להמליץ בפני משרד המשפטים על ארגון הנסיעה לשופטי

י. בדר: אני מציע להחליט כאן שבוזה סיימנו את תפקידנו ביחס לקביעת משכורת השרים והשופטים, עד אשר הכנסת תטיל עלינו תפקיד זה מחדש.

היו"ר י. גורי: אין זה מתפקידה של ועדת הכספים להחליט שהיא סיימה את תפקידה. החלטת הכנסת לא היתה מסוייגת בזמן, ואחד מחברי הכנסת רוצה בזאת, עליו להציע את ההצעה הזו לכנסת ולא לוועדה.

י. בדר: אני בכל זאת מציע לרשום את הצעתי ולהביאה לדיון בוועדה, כשהיו"ר ימצא זמן לכך.

מפגש+מפגש+מפגש+מפגש+מפגש

ג. פקודת תעריף המכס והפיקסורין (צו בדבר שנויים בתעריף המכס).

היו"ר י. גורי: אני מצטער מאד שעלינו לדון בסעיף זה בלי נוכחותו של בא כוח האוצר, ואם יש צורך בביאורים מצידו לפני ההחלטות, אני מציע לדחות את הסעיף לישיבה הבאה. אולם אני מבקש לרשום כי הוועדה מבקשת שבכל ישיבה משיבוטיה יהיה נוכח שר האוצר או בא כוחו, כי אחרת לא נוכל לדון בעניינים רבים וחשובים העומדים על סדר היום. אנו נחזור כעת לדיון על חלוקת הרזרבה, מכיון שבינתיים הופיע בא כוח האוצר.

ד. חלוקת הרזרבה

היו"ר י. גורי: לפני שאנו חוזרים לדיון על חלוקת הרזרבה, עלינו לחזור לשאלה שנתעוררה עוד לפני הפגרה בזמן שועדת הכספים דנה על שימוש בעודפים, ושאלה זו חוזרת גם בשאלת חלוקת הרזרבה. התעוררה אז שאלה קונסטרוקטיבית אם מותר כעבור זמן מסוים להשתמש בעודפים. לא יכלנו לסיים אז את הדיון, כי נזקקנו לחוות דעת משפטית. מר זגני, אשר נועץ עם משרד המשפטים, העלה את דעת היוע. המשפטי בענין זה. אקרא לפניכם את הדברים המתייחסים בחוק לשימוש בעודפים. ישנן פה שתי פעולות: הדיון על התרת השימוש ועצם השימוש בעודפים; מתי יכול שר האוצר להביא לוועדת הכספים הצעה להשתמש בעודף הזה, ומה המועד שבתהומו אפשר להשתמש בעודף הזה. המערערים בוועדת הכספים טענו כי ע"י כך שכל הפעולה צריכה להסתיים תוך שלושה חדשים, כלומר החל מ-1 ביולי, אין אפשרות להשתמש באיזה סכום שהוא מהעודפים לכל מטרה והסכומים חוזרים לקופה הכללית של המדינה.

מר זגני: אני התייעצתי עם מר צדוק ומדבריו מסתבר, כי הכוונה היא, שצריך להוציא את הסכומים תוך שלושה

חדשים. ולא שוטרדה הרמהים ירדנה לדמי היצוג...

זאת אחרת, היא יכול להסתבר כי ההצעה אינה מוגבלת לשלושה חדשים, והוא חוש שאין זה נכון.

מצד שני ברור שאין להוציא כספים על חשבון עודפים אלא על עזרת הלוואה. אלא באישורה המוקדם של ועדת הכספים. אבל במקרה של הוצאה מסוימת, הבעייתיות הן שלוש החדשים אפרייל-יוני באופן זמני כל חשבון תקציב השנה החדשה, שיש לו סעיף מתאים לכך, עד אשר ועדת הכספים תתיר את השימוש בעודף מר צדוק נוטה להקל, מכיון שאם יחמירו אפשר יהיה לוטר שההוצאה שנעשתה אינה חוקית.

לכן, מן הדין שועדת הכספים תאשר לפני תום שלושת החודשים האלה את ההוצאה שצריכה להיעשות גם כן תוך שלושת החדשים האלה. אם ועדת הכספים נוטה להקל ולהגיד, כי במקרה שלאוצר יש סעיף מתאים יוכל לעשות הוצאה חוקית, בהשאירו לעצמו את הזכות לוטר לוועדה: מכיון שההוצאה הזו במהותה שייכת לשנה שעברה, וכדי לא להכביד תקציב השנה הזו, אני מבקש לאשר שימוש בעודף שבשאר, וועדת הכספים יכולה להתיר את השימוש גם אחרי שלושת החדשים האלה.

היו"ר י. גורי:

בדבריו של מר צדוק ישנה סתירה מסוימת, וכאילו נדון כאן מועדת הכספים לאשר משהו שאיננו חוקי. אינני חושב שאנו יכולים לקבל את הדעה הזו; אם אינני שולל את הגישה הקפדנית של כמה מחברי הוועדה, אבל אני חושב שלא היה אסון בדבר, אילו היתה ועדת הכספים יותר גמישה בעניין זה.

מר זגני:

אני מבקש מועדת הכספים לא להחמיר כל כך בעניין זה, היות וזה יגרום קשיים רבים וחמורים לאוצר ולכל שאר המשרדים. אני חושב שאפשר לקבל את דעתו של מר צדוק בעניין זה.

י. בדר:

אני חושב שהמפתח לכל העניין הזה הוא בסעיף 1 של חוק התקציב. שם לא כתוב שהאוצר רשאי להוציא סכום מסוים, אלא רשאי להוציא אותו במשך שנת התקציב. אסור לא להוציא את הסכום אחרי הזמן הזה ולמטרות שונות מאלה הרשומות בתקציב. אולם יש יוצא מן הכלל שהמשרד אינו מספיק להוציא במשך שנה תקציבית את הכספים שכבר ניתנו באשראי למטרה זו. ובכך, ניתנת קודם כל סמכות לאוצר להוציא את הכסף הזה במשך חודש נוסף. אולם כיון שיכול לקרות מקרה יוצא מן הכלל שגם בחודש זה לא מספיקים להוציא למטרה של השנה שעברה את הכסף, ולכן נקבעו שלושת החדשים האלה. אני חושב שאיננו יכולים לנקוט בהקלות, כי זה יהפוך את התקציב השנתי להקצבה למטרה מסוימת.

כאן ישנו עוד פגם והוא, חשש של שימוש בכספים שאושרו להוצאות הקשורות כאשתקד לצרכים של תקציב השנה הזו, ואיננו יכולים להסכים גם לדבר זה.

היו"ר י. גורי:

הזמנתי הנה את ד"ר קיטרון ממשרד המשפטים, כדי לשמוע את דעתו בעניין זה.

ד"ר קיטרון:

קראתי את הסעיף בעיון רב וחושבני שדעתו של מר צדוק היא הנכונה. כאן נאמר, כי שא האוצר רשאי ברשות ועדת הכספים, להתיר את השימוש בעודפים בתום שלושת החדשים וכו'. נאמר גם כי הכרחי שהשימוש בכספים אלה ייעשה תוך שלושת החדשים האלה. נשאלת השאלה: מתי צריך לבוא אישורה של הוועדה? מבחינה חוקית, לא נאמר כאן: באישורה המוקדם של ועדת הכספים, אלא: באישורה של ועדת הכספים. אם אח"כ לא יבוא אישור, יצא ששר האוצר פעל באופן הלתי חוקי, ולכן הוא צריך לקבל את האישור למפרע. אבל מבחינה חוקית רשאית הוועדה לאשר את ההוצאה גם לאחר המעשה, כל עוד השימוש נעשה תוך שלושת החדשים האלה. מבחינה חוקית אינני רואה מניעה לאישור מאוחר, בתנאי שההוצאה נעשתה תוך שלושת החדשים.

היו"ר י. גורי:

אינני יכול לקבל את הדעה שיכול להיות אישור רטרואקטיבי, ואינני חושב גם שהמחוקק התכוון לכך. אני חושב שהוא התכוון לאישור לפני המעשה.

י. רוקח:

איננו יכולים לסבל את הדעה הזו. רי זה ירוול

לא יתכן שיהיה כתוב בחוק "באישור מוקדם", כי
דבר זה אינו כתוב בשום חוק. ברור לגמרי שרק לאחר שהמוסד האחראי חותם,
רשאים להתחיל בפעולה.

י. בדר:
אני שולל את זכותה של הועדה לאשר דברים בלתי
חוקיים.

היו"ר י. גורי:
אני מציע שנשמע את שעתו של שר המשפטים בענין זה,
ורק אח"כ נחליט.

אנו עוברים לדיון על חלוקת הרזרבה עצמה. אני
מציע לחברים לחזור על הצעותיהם המנוסחות בענין זה.

י. רוקח:
אין לי התנגדות לסעיף המשטרה; אשר לסעיף החנוך,
אני מציע לקבוע אותו ב- 450.000 ל"י; לסעיף
הרשויות המקומיות אני מציע לסוּף 500.000 ל"י.
אשר למקורות מהם יוקח הכסף, אני חושב שהסעיף
העיקרי אשר צריך לשאת זאת הוא סעיף משרד המסחר והתעשייה. את סעיף משרד
ראש הממשלה אני מציע להקטין ב-100.000 ל"י. את סעיף האוצר אינני מציע
להקטין. את סעיף משרד המסחר והתעשייה אני מציע להקטין ב-400.000 ל"י.
משרד העבודה - ב-200.000 ל"י ומשרד הפנים ב-100.000 ל"י. את היתר אני
מציע להוציא מתוך הרזרבה הכללית ומתוספת היוקר המיוחדת.

ש. דיין:
אם הועדה מקבלת את הצעות ועדת המסנה ואת מסקנותיה
פירוש הדבר שאפשר להפשיר את ההקפה בתקציב המשטרה

א.מ. גניחובסקי:
אני מציע להוסיף כאן סעיף של 175.000 ל"י בשביל
הישיבות.
אני מציע שהועדה תקבל החלטה, שאנו מאשרים את התקצ
הזה מתוך הנחה שהאוצר יגש סיד לקיצוץ כל ההוצאות בקשר עם הפקידות, כדי
שעוד סוף השנה נוכל לדעת מה שנעשה בקשר עם איזון התקציב.
אני מודיע כאן כי כל העניינים הדתיים כצבא אינם
בסדר, ואני אדרוש ברור על כך כשנבוא לאישור תקציב משרד הבטחון.

היו"ר י. גורי:
הצעותיהם של כל חברי הועדה, מחוץ לד"ר סנה,
חורגות מהמסגרת שאנו יכולים לדון עליה מבחינה
פורמלית.

מ. קלמר:
ברצוני לשאול את מר זגני, אם נהגו כלפי משרד
הדתות כפי שנהגו כלפי שאר המשרדים, כמובן
ההתיקרות וכד'. שמעתי תלונה מפי טבן שר הדתות, ואינני חושב שהוא היה
מתלונן ללא כל סיבה.

היו"ר י. גורי:
אנו נסיים כעת את הדיון בפרק זה ונעבור לדיון
בהגדלת תקציב הכנסת.

ה. הגדלה בתקציב הכנסת

היו"ר י. גורי:
אבקש את מר רוזטי לתת לנו הסברה קצרה בנוגע
לתקציב הכנסת.

מר רוזטי:
אנחנו דרשנו סכום של 139.000 ל"י, ומזה לא פחות
מ-100.000 ל"י שייך להעלאה בשכרם של חברי הכנסת
והוצאות האש"ל שלהם. סכום זה אי אפשר לשלול בכלל ואין כל אפשרות לצמצמו,
אשר ליתר הסעיפים, הרי סעיף של 20.000 ל"י מכוון

להתיקרות בהדפסה של דברי הכנסת. אנו משלמים את הסכומים האלה למדפיס הממשלתי. כלומר שההכנסה אינה נכנסת לתקציב הכנסת אלא גם כן לתקציב של המדפיס הממשלתי.

היו"ר י. גורי:

אני חושב שאנו יכולים לאשר את הסכום הזה. סך זגבי הודיע כי אינו חולק עליו, אלא היתה כאן פשוט אי

התאמה.

הדחלט: לאשר העלאה של 139 אלף ל"י בתקציב הכנסת.

היו"ר י. גורי:

בתשובה לשאלתו של סר קלפר בנוגע למשרד הדתות, עלי לומר כי ישבנו עם נציגיהם של כל המשרדים ואם כי לא יכולנו לספק את כל תביעותיהם נעבינו לכל מה שיכולנו. ברור שאף אחד מהם לא היה מרוצה בטאה אחוזים, אבל יותר מזה לא יכולנו לתת. אנו יודעים שהסכום הזה יוכל לקרום קשיים למשרדים, ולכן אסרנו שפוכדחים לחפש דרכים, בקיצוץ הסגנון וכדומה, כדי להקטין את ההוצאות ולהגדיל את ההקצבות למשרדים השונים. אבל ברור בהחלט שלא היתה כל הפליה כלפי משרד זה או אחר.

אשר להצעותיו של סר רוקח, אני חושב שלא נוכל להקטין את התקציב של משרד ראש הממשלה פפי שהוא מציע, וכן גם בשאר המשרדים. כל מה שאפשר לעשות שינוי, ולא נוכל להקטין יותר את הסעיפים החשובים האלה. אני מציע לחברי הוועדה לא לקבל את הצעותיו של סר רוקח. להצעתו בנוגע לרשויות המקומיות, עלי לומר, כי אני חושב שהן נמצאות במצב לא קל, אבל מצבן אינו קשה יותר מזה של הממשלה, ואולי טוב יותר, ואיננו יכולים להקשות על הממשלה ולהקל עליהם.

אני חושב גם שאי-אפשר להגדיל את תקציב המסמרה. זהו אחד התקציבים הגדולים ביותר של המדינה. יתכן שיש צורך לצוא אליהם בדרישה להעביר שוטרים מסקום למקום, אבל אי-אפשר להציע תקציב נוסף. השוטרים צריכים להיות אחראיים לבטחון הארץ ואינם יכולים לומר שהם רוצים להעסיק שוטר מפויים דווקא בקריה ולא בשדה זה או אחר.

אנו צריכים לדחות את ההצבעה בנוגע לשימוש בעודפי עד סחר, כי עלינו לשמוע עוד את דעתו של שר האוצר. אולם עלי לציין שכל החלטה שנקבל לא תחול על השימוש בעודפים של תקציב החינוך, כי על העניין הזה דנו בשעתו ולא מתעוררת שום סוגיה חוקתית. שר האוצר הנסיח שהוא יעמיד את העודף שיווצר לרשות שר החינוך ויצרפו לתקציב 1952/53.

י. רוקח:

ברצוני לפנות לוועדה בבקשה לפני שהיא נגשת להצבעה להסכים להגדלת שלושת הסעיפים שהצענו. מסמרה, חינוך ורשויות מקומיות. אני חושב שדברים אלה קרובים ללב כולנו ואנו מוכרחים להגדיל את הסעיפים כדי לתת למקומות לפעול ולשפר את המנאים בהם הם עובדים עתה.

ר. שונות

א. דצפלק:

ברצוני לפנות לוועדה בבקשה, אשר אם כי אינה שייכת לסעיף זה, היא חשובה בעיני סאד ודורשת את תשומת-לב הוועדה.

נודע לי שנפגעי העיר החדשה בירושלים לא יקבלו כל פיצויים שהם, ואני חושב שאין זה מוצדק. בזמנו החלטנו לא לשלם על מטלטלין כי אם רק על מקרקעין, אולם אחרי כן שילמנו גם עבור המטלטלין. אני מציע שדינם של נפגעי העיר החדשה בירושלים, אי מתכוון לנפגעי בני-יהודה וכדומה, יהיה כדינם של נפגעי הכפרים שלהם שילמנו כבר.

היו"ר י. גורי:

עלינו לחסלך בעניין זה עם מנהל משרד הסעד ורק אחרי כן להחליט.

אני מציע שחברי הוועדה יחליטו בחיוב על דבר זה מבחינה עקרונית, בתנאי שזה לא יוסיף על

א. הרצפלד:

התקציב המוקדש לענין זה.

לקבל בחיוב את ההצעה לאשר את דינם של פגעי העיר החדשה בירושלים כדינם של הנפגעים האחרים, מבלי להקדיל את התקציב המיועד לכך.

הוחלט:

שמענו סמך שבגבי האוניברסיטה האטכניון תובעים העלאה בתקציבם, בקשר להתיקרות. אני מניח שהאוצר יקבל החלטה חיובית בענין זה, ואם כן - ברצוני לדעת כי צד זה יתבטא בתקציב?

הי"ר י. גורלי:

חשבנו לקחת את הסכום מן הרזרבה.

מר זנגי:

אם כך עלינו לדון סחר על כך ולדעת מהו הסכום שיהיה דרוש למטרה זו.

הי"ר י. גורלי:

אני מבקש מאברי הוועדה אשר היו להם הצעות ביחס לחלוקת הרזרבה לנסח אותן מחדש עד סחר ולקחת בחשבון את כל הדברים ששמענו עליהם עתה.

הישיבה סגורה.

הישיבה נועלה בשעה 13.00